

ייעוץ פופריי

תולדות | עיונים | הערות

התחזקות | התעוררות | מכתבים

בעניני רביה"ק מברסלב זי"ע

מכתבי מוהרנ"ת - עליים לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכת"י
ביאורים וציונים, הערות והארות

פרשת בלק
שנת תשנ"ג

סימן ע'

ברוך השם, יום ד' שמיני, תקצ"ב

שלום לאהובי בני חביבי מו"ה יצחק נ"י.

מכתבך קבלתי. והנה מוסר כתב זה בא ממרחק, והביא אגרת וידיעה ברורה מאחיו של ר' מרדכי נ"י [אפשר הוא ר' אהרן בהר"ר שמואל מטעפליק ז"ל תלמיד רביז"ל, ר' אהרן היה אחיו של ר' מרדכי מטעפליק, ונזכר לעיל מכתב נ"ו שדר במקום מרחק ושלה מכתב למוהרנ"ת ובו מבקש שישלח לו ספרי רביז"ל כמו"ש שם ילמען תראו כולכם גודל החשיבות של הספרים שם, השם יתברך ירחם על עמו ישראל, שיפוצו מעינותיו חוצה, כי בהם תלויים כל הישועות של כל ישראל לנצח עכ"ל, וכאן שלח לו מוהרנ"ת ספרי רביז"ל].

כאשר תראו בעיניכם. לכו חזו מפעלות ה', וכבר מסרתי לו מכתבי בלי חתימה מטעם הכמוס, גם ספרים. השם יתברך יזכינו שיפוצו מעינותיו חוצה, להיטיב מטובו לכל העולם, שכולם צריכין ליהנות מתורתו אשר כל העולמות, בפרט זה העולם, תלוי בו וכו'.

והשם יתברך ירחם עלינו ועל כל ישראל, ויקוים (מ"ב, ה, ט) תתן אמת ליעקב שיתגלה האמת בעולם. כי לא דבר ריק הוא כל המעשה אשר נעשה תחת השמש עתה בדור הזה בענין ספריו הקדושים, ואי אפשר לשער ולבאר אפילו מה שבלבי בזה, מכל שכן וכל שכן מה שנעלם ממני גם כן, כי מאד עמוק עמוק העסק הזה, וכל ענין המחלוקת הזה, אשר לא היתה כמוהו מעולם, ואנחנו לא נדע מה נעשה כי עליך עינינו.

ובתבתי זאת למען תבין מזה כמה אתם צריכים להתחזק ולהתעורר בכל יום מחדש, אחרי אשר זכינו לידע מעט מאמית האמת וכו', ברוך אלוקינו אשר עזרנו עד כה להאיר עינינו באור האורות כזה. ואם לא הגדלת השמחה בפורים העבר אשר כתבת, אף על פי כן תשמח נפשיך מעתה בכל יום, בפרט בימים הללו ימי אדר וניסן שהם ישועת ישראל, ועוסקים במצות הרבה להכין על פסח הקדוש, חזק וחזק לעשות כל ההכנות לפסח בשמחה רבה ועצומה, אשר זכינו להכין עצמינו לאכול מצה בפסח לעשות רצונו יתברך, כי הוא חיינו וכו'.

ותורו עצמך לשלוח לי צרכי הטלית בוריוות [עין לקמן מכתב ע"א שר' יצחק קיים רצון אביו, ושלה לו הטלית בעתו ובמונח] כי הזמן קצר עד הפסח.

דברי אביך המצפה לשמוע כל טוב מאתכם, ומעתיר בעדכם

נתן מברסלב

סימן ע"א

ברוך השם, יום א' ראש חודש ניסן תקצ"ב, פרשת מצרע

אהובי בני

מכתבך קבלתי בעת תפלת שחרית, והיה לי לנחת גדול, כי היה לי צער קצת על שלא ראיתי מכתבך זה כמה ימים, וכל צרכי הטלית קבלתי על נכון [לעיל מכתב ע' כתב מוהרנ"ת 'ותורו עצמך לשלוח לי צרכי הטלית']. ותהלה לאל תיכף תקנתי את הטלית, והטלתי בו ציצית בעזרת השם יתברך, וחדשתי אותו בשבת פרשת פרה העבר, והיה לי לנחת גדול תהלה לאל, הטיבות אשר עשית אשר זכית על ידי תשוקתך הטובה שיהיה לך חלק גדול בהטלית בעזרת השם, וזכות כנפי הטלית יגינו עליך כנשר יעיר קנו וכו' (נוסח לשם יהוד לפני עטיפות הטלית) להצילך מהמחשבות זרות יתירות, רק להרגיל עצמך בכל עת להסיח דעתך לגמרי ממחשבות שאינם נצרכים באותו השעה, ולא תתחיל לחשוב בהם כלל, וזה עצה טובה מאד, ולהיות כשוכח לגמרי, וגם יותר משכחה, ולעשות עצמו כאינו יודע מאלו הרעיונים כלל, ולעסוק במה שעוסק בתורה או תפלה או משא ומתן וכיוצא.

ואפילו מחשבות טובות, אם אינם שייכים בענין זה צריכין לסלק גם כן, כאלו אינו יודע אתה מהם כלל, כגון בשעת התפלה אין צריכין לחשוב שום דבר, ובאמת אז דייקא מתגברים כל מיני בלבולים וערוב הדעת ביותר [עין בליקוימ ח"א סי' ל"א], אך צריכין להתגבר אז הרבה מאד בעצה הזאת לבלי להתחיל לחשוב שום מחשבות חוץ כלל, ואף על פי שמחמת ההרגל בכל פעם יוצאת המחשבה לחוץ, צריכים לתופסה בכל פעם באפסר ולהכניסה לפנים, לחשוב מה שהוא מדבר או, ואפילו אם יהיה כן מאה פעמים בתפלה אחת.

המשך בדף 4

מאמר: ראש בני ישראל

ליקוטי אמרים, תורת ושיחות והנהגות קדושות ממרן אור ישראל וקדושו

רבינו ישראל בעל שם טוב זצוקלה"ה

הנזכרים בספרי רביה"ק, ותלמידו מוהרנ"ת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אומר (ישעי' ה, ב)
ופרי הארץ לגאון
ולתפארת
(היי מוהר"ן סי' תקנ"ג)

לכבוד יומא הדילולא
דמרן הבעל שם טוב הק'
ז"ע, בחג השבועות

מאמר ה':

שמנשאין ומרימין הדבר, ונותנין ומשיבין אותו למקומו. כי יש קדושות נפולות, היינו בחינות ניצוצות שנפלן, ועל ידי משא ומתן מנשאין ומרימין אותן, ונותנין אותן למקומן, וזה בחינות משא ומתן כנ"ל.

ועיקר בירור הניצוצות מן הקליפות הוא על ידי אמונה, כי דרך האמונה לשכון תמיד אצל אלו הקדושות הנפולות, בבחינות (יהוקאל ה, ה) זאת ירושלים בתוך הגוים שמתייה וסביבותיה ארצות, ירושלים היא קריה נאמנה (ישעי' א, כא-כ), בחינות אמונה, היא שוכנת בתוך הגוים וסביבותיה וכו', כי הוא ביניהם תמיד כנ"ל. ועל כן אלו הניצוצות שנפלן, הם נדבקים ונתאחזין סביבות האמונה, והיא מעלה אותם משם, ועל כן צריך לעשות משא ומתן באמונה, שעל ידי האמונה מעלין הניצוצות כנ"ל, שזה עיקר בחינות משא ומתן, להעלות הניצוצות כנ"ל.

וזה בחינות פנימיות ח'כמה בינה דעת דעשיה שעולה אל היצירה, ומלכות דעשיה עולה מן הקליפות (עין פרע"ח שער התפלה פ"ה). יצירה היא בחינת וא"ו, שהיא בחינת התורה (כמובא בוהר הקדוש ח"ג דקב"ב ע"ב, ועין לעיל סי' ל"ה או"ח), ועל ידי שמקשר פנימיות מחשבתו בשעת עשיית המשא ומתן אל התורה כנ"ל, זהו בחינת פנימיות המוחין דעשיה, היינו של המשא ומתן, שהוא בחינת עשיה, שעולה אל היצירה, דהיינו התורה כנ"ל. ומלכות דעשיה, היינו בחינות האמונה שבמשא ומתן כנ"ל, עולה מן הקליפות, כי היא מבררת הניצוצות מהם ועולה מהם. ועל ידי שעלה ח'כמה בינה דעת דעשיה ליצירה, על ידי זה יש מקום למלכות לעלות לעשיה.

גם על ידי זה שעולה ח'כמה בינה דעת ליצירה, דהיינו על ידי שמקשר מחשבתו אל התורה, על ידי זה מקבלת האמונה כח לברר הניצוצות מן הקליפות ולעלות מהם, כי בלא זה הכח היה אפשר שיתאחזו גם הם בעצמן בהאמונה חס ושלום.

[המשך המאמר]

[המשך המאמר]

ואזי צריך לחזור ולהביא כל הדברים, וכל המחשבות, וכל העסקים שהיה לו בשעת המשא ומתן מתחילתו ועד סופו, צריך להביא הכל אל התורה. דהיינו שצריך לחזור ולספר הכל לפני הדיינים, והם פוסקים על זה דין תורה, נמצא שחזר ונעשה מכל דברי המשא ומתן, תורה.

והוא לו נקמה, שהתורה נוקמת בו על אשר עקר הדינים המלוכשים בהמשא ומתן מן התורה, ונפל אל המשא ומתן בעצמו, כאלו אין שום תורה בהמשא ומתן, על כן עונשו שצריך לבא לפני דין תורה, ואזי צריך להביא כל דברי המשא ומתן ולעשות מהם תורה, ואזי מראים לו שכל המשא ומתן הוא תורה, כי עכשיו נעשה מהכל דין תורה כנ"ל.

כי בוודאי הוא צריך להביא כל הדברים אפילו כל המחשבות, לפני הדיינים, כי אם חסר איזה דיבור או איזה מחשבה יתקלקל הדין תורה, וצריך דווקא להביא הכל כל מה שעבר בשעת המשא ומתן לפני הדיינים, והם עושין מזה דין תורה. נמצא שחזר ונעשה המשא ומתן תורה, ומראין לו שאין הדבר כמו שהוא סבר מתחלה שאין בהמשא ומתן תורה, כי הלא ראה בעיניו שכל דברי המשא ומתן כולם הם תורה, כי עכשיו נעשה מהכל דין תורה כנ"ל.

והכל לפי הפגם, כי יש אחד שאין עונשו רק שצריך לדון, אבל זוכה בדין, רק שמראין לו שפגם כנ"ל, אבל יש אחד שעקר יותר המשא ומתן מן התורה, אזי עונשו יותר, שגם אינו זוכה בדין. כי באמת כשעושין משא ומתן צריך שיהיה רק חיצונית המחשבה בתוך המשא ומתן, אבל פנימיות מחשבתו צריך לקשר אל התורה כנ"ל.

גם צריך אמונה בהמשא ומתן, דהיינו שישא ויתן באמונה, ויהיה הדיבור דיבור אמת, כמה שאמרו (שבת לא) נשאת ונתת באמונה. כי משא ומתן הוא בחינות

מדברי הרה"צ רבי נחמן מטשעהרין זצ"ל, על מרן הבעל שם טוב זצ"ל, ותורתו הק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...וכל תקוותינו וישועתינו לנצח הוא רק על ידי התגלות תורתו הק' ודרכיו הק' העומדים לנו בעזרתנו סלה בפרט בעתים הללו בעקבות משיחא אשר התפשטות החושך והגורא מאד כפול ומכופל תהו ובהו וחושך וכו' ממש, אשר גם נביאינו הראשונים ז"ל, ראו כן תמוה אף ויכלו בני ישראל הק' לעמוד ולהתחזק עצמן ביראת ה' ואמונתו הק' בתוך התגברות החשכות כזה, וברוך ה' אשר הפליא חסדו ועמנו והקדים רפואה למכותינו, ובאחרית הימים האלו שלח לנו מושיע ורב קדוש ונורא כזה, עיר וקדיש מן שמיא נחית...

מאמר משיב נפש

פ"ה

שאלות על חסידות ברסלב ומקורות מספרי קודש

מאת אחד הרבנים שלישי

סימן י"א: יושב בסתר עליון

שואל: אם הוא באמת כן כאשר דברת, כי יש כאן דבר נפלא ונורא מאד יותר ממה שיש במקומות אחרים, ותיקונים נפלאים אשר שאר צדיקים לא הבטיחו על זה, א"כ למה לא ראינו אצל רבותינו הקודמים לפני המלחמה, שכולם יעריצו כ"כ את הדרך הזה, ואצ"ל שהיה מהם כמה וכמה אשר סלדו מזה, עכ"פ למחצה לשליש ולרביע.

ואל תשיבני כי כל דבר טוב וקדושה יש מעט, כמו להבדיל ישראל בין העמים, ויראי ה' בין פורקי עול, ועובדי ה' בין סתם המון עם, ותאמר שכן הוא בזה, שיש מעט חסידי או מעריצי ברסלב בין שאר כלל ישראל. כי שונה הדבר לגמרי, כי הלא הרבים הנ"ל הם אותם שאינם הולכים בדרך התורה, או עכ"פ רק כמצות אנשים מלומדה, אבל כאן המדובר הוא בין יראי ה' וחושבי שמו, ורבותיהם צדיקים קדושים וטהורים שרפי מעלה ממש, אשר עבדו את השם בכל נימי נפשם, ואשר חזו ברוה"ק, והגידו ואמרו מה שראו למעלה בשמים ממש, וא"כ אין לומר עליהם שח"ו נבוכים היו בארץ.

ובאמת זה קשה לי יותר מכל הקושיות, כי הלא המה הם אבותינו ורבותינו אשר מפיהם אנו חיים, ומפיהם חיו אבותינו הקודמים, ואיך נאמר שבדור הזה נתחכמו וראו את החודש, מה שלא ראו אבותינו הקודמים.

וראה לשון מוהר"ח (מאמר פסיעותיו של אברהם אבינו ע"ה אות פ"ד) לעולם הקב"ה לא ימנע טוב להולכים בתמים, ויהיב חכמתא לחכימין, וכל מי שרוצה להתקרב לתורתו, מגלה לו מסתיו, וידעתי כי הכסילים לא יאמינו בזה, כי ראמות לאויל חכמות (משלי כ"ד) וכו', כי משפט האדם ומעשיו לא לדעת הבריות נתנו, אלא למי שאמר והיה העולם, היודע מחשבות על מתכונתם, וכל זה כתבתי להוציא מלב הדוברים על צדיק מורינו ז"ל (האר"י הקדוש) עתק בגאווה ובוז, אוי נפשם, כי לולי הביאו עצמם לנסיון (היינו שהיו באו לנסות אם אמת הוא או לא) היה אירע להם כמלכת שבא, כי הוסיף על השמועה (מ"א י'), ודי בזה, ועל כיוצא באלו נאמר הקנאה והתאוה והכבוד מוציאין את האדם מן העולם, ואין ראוי להם להבין על דברי תורה, עד שיראו וישמעו, ואז מובטחני כי על כרחם יענו אמן ובקול רם ע"כ.

וכן גם על שיטת מוה"ר רש"ש בקבלה היה בדורו מי שיצא כנגדו, והרה"ק ר' שלמה מולכו עשה ספרו שמן זית זך, וחולק שם בכל מקום על מהלכו של הרש"ש, עכ"ו נתקבל שיטתו ומהלכו של הרש"ש אצל כל המקובלים, וכמובא בספר תיקון חצות להגה"צ רי"צ"מ שפירא (ח"ב רס"ג): כי הגם שאירע מעשה בת"ח א' ז"ל שכתב באיזה דבר היפך מדעת הרש"ש ז"ל, והיה לו איזה גילוי מן השמים שנראה סעד לדבריו, אפי' הכי אין חוששין לזה, ודברי הרש"ש הם לעמוד חזק וכו'. ועי' במחשבת בצלאל (דף פ"ג.) מה היתה הגילוי מן השמים לשיטת השמן זית זך.

אלקים חשבה לטובה:

ועי' מש"כ בלקוה"ל (ר"ח ה"ז אות מ"ט, והלשון הוא באוצר היראה מחלוקת ונצחון אות ט"ו) אם היו הכל רואים ומבינים מעלת גדולת הצדיק וגדולת השגתו, אפי' חלק אחד מני אלף, היו בודאי כולם כרוכים אחריו, והיו מתקרבים אליו בכל נפשם ובכל מאדם. אך הצדיק מתנהג בחכמה בשביל הבחירה, ומעלים עצמו ומסתיר א"ע מן העולם, ואעפ"כ מגלה ג"כ מעט מזעיר מעוצם נוראות השגתו, ועי"ז יש להם בחירה, שכל החפצים באמת רואים ומבינים מרחוק אמינות גדולת מעלתו ומתקרבים אליו. אבל יש גם להיפך, שאדרכא ע"י ששומעים ברמז נוראות נפלאות השגתו, עי"ז מתגרין בו ביותר, עד שלפעמים מתלבש עצמו הבע"ד גם בצדיקים וחולקים עליו, ורוצים להעלים אורו, (ובאמת יש נסתרות הרבה בענין המחלוקת שבין הצדיקים, וכמה בחי' יש בזה). וזהו המחלוקת שחלקו השבטים על יוסף, וכל מה שרמזו להם גדולת מעלתו ביותר, ע"י שסיפר להם חלומותיו, והם הוסיפו שנוא אותו על חלומותיו ועל דבריו. אבל עצת ה' לעולם תעמוד, וכמו שאח"כ התחרטו השבטים מאד ע"ז, ואמרו אבל אשמים אנחנו, וגם המחלוקת והשנאה בעצמו נתהפך לטובה גדולה, כמו שאמר יוסף אלקים חשבה לטובה. ועי"ז המחלוקת שבין השבטים נתגלגל וירדו אבותינו למצרים, וזכו אח"כ למ"ת, כמו כן עתה, דייקא ע"י המחלוקת שעל הצדיק, עי"ז נתרבין הספרים הקדושים של התורה הקדושה, ונתתקן פגם אמונת חכמים, עד שסוף כל סוף יתגלה עי"ז בעצמו דייקא גדולת הצדיק ומעלתו ע"כ.

ובאמת גם בין הראשונים כמלאכים היתה הענין הזה באורך, והוא המחלוקת בין בעל המאור והמלחמות בביטויים חריפים, וגם ביטויים הקשים מהרמב"ם על רבותינו חכמי צרפת בעלי התוס' (הקדמת ים של שלמה), וכן לשון הרמב"ם (הל' עדות פ"ח ה"ד) בדין עדים שהעידו על כתב ידם, כתב שם וכל מי שאינו דן כן (כפי פסקו שם) לא ידע בדיני ממונות בין ימינו לשמאלו, ובוזה מפיק פסקם של תוס' ורא"ש ותוס' שאנץ וריטב"א (בסוגיא דכתובות כ:), וכמו שבאמת השיג עליו הראב"ד (שם) וכתב א"א ויש מי שאין מורין כן ויודעין בדינין כמותו.

וגם כל המחלוקת הגדולה על הרמב"ם, ומה שדנו ספריו לשריפה בזמנו, ומה שהרמב"ן כתב עליו כמ"פ לשונות קשים, דוגמת מש"כ (במדבר כ') על פירושו בחטא מי מריבה, כתב והוסיף הבל על הבלים, והביטויים של זלוול מהראב"ד בכ"מ על הרמב"ם, ועי' בספר מזקנים אתבונן (ח"ב עמוד קס"ה) שאמר הרה"ק רמ"ח מסלאנים כי בזמנו של הרמב"ם חשבו להכתירו למלך המשיח, שכולם הכירו בקדושתו ובחכמתו, והקימו עליו את הראב"ד, וכמו כן הבעש"ט הקדוש היה ראוי להיות משיח, והקימו עליו מתנגדים לדרכו.

ובענין כל מה שכתבת לי. כבר שמעתי ממך דברים כאלה פעמים הרבה, וכבר ידעת שאין לך במה להחיות עצמך כי אם בענינים שאתה כותב במכתבך, וכן עובר על כל אדם, אף על פי שאין הכל שוין לא ראי זה כראי זה, אבל אף על פי כן על כל אחד עובר מה שיעור, ובוודאי אין שום חיות ואין שום מנוס מהם כי אם להשם יתברך ולהתורה, ובפרט על דרך הקדוש והנפלא והנורא, שהוא ענין השיחה בינו לבין קונו שאין למעלה מזה, טוב להודות לה' על מעט דמעט שכבר זכית לקבל ממנו, ולקיים מעט בענין זה. מי יתן והיה לבבך זה ליראה את ה' כל הימים בתוספת קדושה וטהרה, ובריבוי תפלות ושיחות יותר ויותר. וגם להזהר מאד מאד לחזק את עצמו בכל יום בשמחה וחדוה על כל נקודה ונקודה טובה שזכינו וכו'.

והנה בעתים הללו אני עוסק בענין כוונת אלול, שהם תיקון הברית (ליקוים ח"ב סי' פו — פח), שהוא סודות עצומים שגילה שם בענין ואם לא תאבה האשה וכו', ובענין הפירות, ובענין האבידות שמחפשי המלאכים שתוקעין תר"ת וכו', וכו', אשרי האזנים ששמעו מזה, כי לא נשמע כזאת מעולם וכו'.

והעיקר היוצא משם שצריך כל אדם לבקש ולחפש הרבה הרבה מאד מאד אחר אבידותיו, ועיקר הבקשה והחיפוש הוא על ידי דרכי תורה שגילה על פסוק קרא את יהושע בסי' ו' (בליקוים ח"א) כמבואר שם במקומו, כי התורה הנ"ל הוא סוד כוונת אלול וכו'. ועיקר הכוונת הם בחינת אם אסק שמים שם אתה ואציעה שאול הנך (תהלים קלט, ח), שהוא בחינת בקי ברצואו בקי בשובו, בקי בעייל בקי בנפיק, כי מי שזוכה לקיים אם אסק וכו' ואציעה שאול הנך, הוא ממשיך על עצמו בחינת סוד כוונת אלול, ויכול לחפש ולבקש אחר אבידותיו, כי צריכין לחפש ולבקש הרבה. ובוודאי בתוך אותו הזמן עובר על האדם מה שעובר, בפרט שאבידותו על פי רוב הם במקום מדבר שממה, במקום תהו ובהו, שמחמת זה האדם תועה כשה אובד, ועל זה נאמר (תהלים קו, ד) תעו במדבר בישימון דרך וכו', וכל המזמור (עין ליקוים ח"א סי' קס"ג).

ועתה הבן בעצמך כמה וכמה צריכין לחזק את עצמו כשצריכין לעבור במקומות כאלו, לבקש אחר אבידות שנאבדו מכמה שנים. וגם צריכין לבקש ולמצוא אבידות מגלגולי הקודמים, שעברה נשמתו בהם. וקשה להמלט שבתוך החיפוש לא יאבד עוד יותר, וכמרומו שם שאפילו הצדיקים החופרים אחר האבידות לפעמים הם עצמם אובדים עוד עיי"ש, מכל שכן שאר אנשים, ועל ידי זה מתארך הגלות כל כך בכלליות, וכן גלות הנפש בפרטיות של כל אחד ואחד מתארך כל כך, הכל מחמת זה, המקום ירחם.

על כן כל מי שרוצה לחוס על נפשו, כמה וכמה התחזקות הוא צריך לבלי לייאש עצמו מן הבקשה והחיפוש לעולם, יהיה איך שיהיה, אפילו אם נדמה לו שאובד ח"ו בכל פעם יותר, אף על פי כן הוא יעשה את שלו ויחפש יותר. ואף על פי שאינו מוצא כלל, צריך להאמין שבוודאי מוצא הרבה על ידי הבקשה והחיפוש לבד, כי היגיעה אינו נאבדת כלל, כי לית רעותא טבא דאיתעביד.

וזהו (מגילה ו) יגעתי ולא מצאתי אל תאמין, יגעתי ומצאתי תאמין. וקשה מה הוא לשון תאמין, הלא יכולין לראות אם מצא אם לאו. אך באמת יכול להיות שיגע הרבה, ונדמה לו שעדיין לא מצא כלל, ומחמת זה הוא אומר יגעתי ולא מצאתי, אף על פי כן אל תאמין לו, רק יגעתי ומצאתי תאמין, אף על פי שאין בידו מאומה מה שמצא, אף על פי כן תאמין באמונה שלימה שבוודאי מצא הרבה, כי יש הרבה שאין מראין לו מה שמצא עד הסוף, גם אפילו אם לא מצא כלל עדיין, אף על פי כן מצא הרבה על ידי החיפוש והיגיעה לבד, כי היגיעה והחיפוש לבד אינו נאבד בשום אופן, ועל כן יגעתי ומצאתי תאמין, תאמין דייקא כנ"ל והבן היטב, כי לא דבר רק הוא.

מודעה משמחת ובקשה

בהיות שסידרנו כל תלמידי רביז"ל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעים, וכן יש תחת ידינו מסודר כל תלמידי מוהרנ"ת ז"ל על דרך זה, וכן זכינו בעזרהש"ת לסדר הספה"ק **"עלים לתרופה - מכתבי מוהרנ"ת"**, עם הערות וביורים על כל מכתב ומכתב, **בתוספת מכתבים מכת"**, עד שפנים חדשות בא לכאן.

ולכן הנני פונים בבקשה מאת אנ"ש היקרים, **מי שרוצה לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו**, וזכות הרבים תלוי בו.

ברכת מזל טוב לאנ"ש

הר"ר אהרו יצחק ברוין נ"ו, מקרית יואל
לרגלי הולדת נכדו נ"י
אצל חתנו

מו"ה יוסף דוב קויפמאן נ"ו, מקרית יואל
ולזקנו הרה"ח מגדולי אנ"ש דולה ומשקה מתורת רבינו
מו"ה שמשון שווארטץ שליט"א, מקרית יואל

יזכו להעמיד דורות ישרים ומבורכים, ע"ד ישראל סבא
ובהתקרבות לרביה"ק, אכ"ר

כוונת ההערות והציונים בכדי להבין את המכתב הק, וברצוננו בעז"ה להדפיס כל המכתבים עם ההערות כדי לזכות את הרבים, לכן נשמח לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוהרנ"ת ובין על דברינו כדי שיצא מתחת ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

למכתבים למערכת, וכן לתת מאמרים להופיע בעט סופר, אן להערות, וכן

מי שברצונו שייגע לו העט סופר על יד האימיל, יפנה:

CONGHVPRINTING@GMAIL.COM

או להפקס: **845.781.6701**

להודיע על מזל טוב לאנ"ש, יש לשלוח הודעה (עד יום ג' בשעה: 9:00 בבוקר):

לימוד ספה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום

מען קען הערן אויף "אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמוד בספה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט "אויף אידיש" מיט א קלאהר"ן הסבר, לויט די
מפורשים און לויט ווי עס איז מבואר אין ליקוטי הלכות
חזקו ואמנו אחיי ללמוד ספריו "בכל יום", ולעין ולחפש בהם למצוא בהם
בכל פעם עצות להציל נפשכם (על"ת מכתב שי"א)